

narava rodi, pa so revne obertnijskih izdelkov, ktere jim bomo mi pošiljali. Koroška železnica nam bo odperla večerne dežele, in kadar bo od ene strani podaljšana v Briksen na Tiroljsko, od druge čez Beljak na Laško, skozi katero se bo obertni pot odperla v več krajev južno-zapadne Evrope. Kako imenitna pa nam je železnica čez Ljubljano v Terst, je samo po sebi očitno kot beli dan.

Iz Laškega terga (Tüffer) 17. nov. Tudi pri nas smo Nju Veličanstvi slovesno sprejeli. Komaj smo zaslišali gromovito streljanje in pokanje iz sosednega Celja, že se je tudi pri nas bobnjenje začelo. Zdaj je vrelo staro in mlado na kolodvor, ki je bil kaj ukusno in lepo okinčan in vés v svetlobi. Vsa naša prijazna dolina je bila v ognji, in krasni tergi, polni lučic, je kakor razsvitljena šajka v ognjenem morji plaval. Vse je bilo praznično oblečeno. Celó visoke gore so se preoblekle in v lepo belo oblačilo zavile. Nismo še dobro uro čakali, kar priderdra cesarski voz. Gosp. dekan s svojim duhovništvom in vsi uradniki pozdravljajo s serčnim „Živijo“-klicom presvetlega cesarja in presvetlo cesarico, ki pa sta se berzo naprej peljala v belo Ljubljano, Pa tudi potem ni še bila svečanost končana. Godci so jo le še rezali, streljanje je le še bobnelo in „Živijo“-klica ni bilo ne konca ne kraja. Vidilo se je, kako veseli so bili naši Slovenci prihoda Nju Veličanstev in kaka zvestobajim v sercu klije do svojega cesarja. Podkrimski.

Iz Zapog. B.—Tudi v Zapogah je bil 9. dan listopada o pol dvanajstih ponoči močan potres. Tako nas je pozibalo, da smo se iz spanja zbudili, vendar brez vsega poškodovanja cerkve in hiš.

Na Slapem pri Vipavi. Veliko veselje je slišati, kako se za dobro izrejo otrok skerbi, namreč kako marljivo se šole tudi po kmetih napravljajo. Tudi jaz sem imel prilžnost viditi, kako so se otroci v novo napravljeno šolo shajali. Viditi jim je bilo na obrazih, s kakim veseljem so jo nedolžni otroci proti šoli mahali. Posebno sta si gospoda Matevž Koder in Jožef Ferjančič k napravi te šole veliko prizadela in zraven pripomogla. Dobili so izverstnega učitelja gosp. Janeza Gnezda, od ktere ga marljivosti sem sam prepričan. Slava zgoraj omenjenima gospodoma in vsem Slapčenom! Jožef G....

Novičar iz raznih krajev.

V četrtek zjutraj ob sedmih sta zapustila presv. Cesar in Cesarica Ljubljano in se do Postojne z zalo okinčanim hlaponom po novi železnici peljala, poleg ktere na obeh straneh je stala šolska mladina z banderci. Na kolodvoru so se Jima priklonili še enkrat vsi višji vojaški, duhovni in civilni oblastniki in mestna županija, pa brez števila je bilo tudi družih Ljubljančanov in ljudi iz vseh krajev; topovi so gromeli na gradu, zvonovi zvonili po vseh cerkvah in nadušeni „Živijo“-klici so k slovesu doneli od vseh strani Nju Veličanstvoma, ki sta si z milostljivim in priljudnim obnašanjem hipoma pridobila vse serca. Ob devetih sta bila že v Postojni in ob dvéh popoldne, kakor „Triest. Zeitung“ piše, že v Terstu; po vsi poti slovesno sprejemanima se je v Sesani poklonila deputacija iz Gorice, na Občini pa Ju je sprejela županija teržaška in Ju spremila v mesto med gromenjem topov, zvonjenjem v vseh cerkvah in veselim ukanjem brezštevlnega ljudstva. — Kot ena najvažnih političnih novic se razglasuje po časnikih sedaj ta, da edinost med francozko in angleško vlado, ktera je poslednji čas na zlo tanki nitki visela, se je spet popolnoma uterdila; angleška časnika „Times“ in „Morning Post“ enoglasno terdita, da poslednji čas zlo razrušena edinost med angleško in francozko vlado ni nikdar terdnejša in zvestejša bila kot je sedaj. Koliko je resnice v tem zagotovu, se bo kmali djansko pokazalo; dosedaj še ni nič očitnega. — Druga važna novica je, da za pred-

sednika severno-amerikanske ljudovlade je Buhanan izvoljen; 174 volivcev je njega volilo, Fremonta pa 114. Nekdaj ni bilo v Evropi (starem svetu) nikomur veliko za to mar, kdo je vladar v Ameriki (novem svetu). Al kupčija in obertnija, ki gré križem po svetu, je sklenila novi in stari svet, da sedaj ni vse eno, kdo je predstojnik zedinjenih severno-amerikanskih deržav. Buhanan, iz stranke demokratov in zagovornik sužnosti, že ni Angležem nič kaj po volji, ker on je tisti mož, ki je kot poslanec amerikanske vlade v Londonu naj bolj zamotal angleško-amerikanski klopčič, ki je še zmiraj zlo zavozlan. Ali bo mirno vodil vladno barko ali ne, se tedaj ne vé. — Iz Napolitanskega se sliši, da prigovarjanje rusovskega cara ni bilo bob v steno, in da se bo kralj udal in upeljal v svoji deržavi tiste preuredbe, ki ste mu jih angležka in francozka vlada na serce položile; toda čakati hoče s temi preuredbami in pomilostenjem političnih jetnikov pripravnega časa, da ne bo podoba, kakor da bi se bil ptuji sili podvergel. Vsled tega se nek tudi v Rimu bo marsikaj v posvetnih zadevah preuredilo, politični jetniki izpustili in jim popotni listi v ptuje dežele dali. — Vse to kaže na mirniše politično vreme; le pravda Neuenburška še ni dostojno rešena. Švajcarji se nočejo skoz in skoz udati, temu, česar želi zbor nemške zaveze; vlada pruska pa ne za perst ne odstopi od svojih terjatev. Kako se bo tedaj to razpletlo, se še ne vé. — Iz Carigrada se piše 3. dan t. m. sledeče: „Kar bi ne bil pred malo dnevi nobeden verjel, se je ta dan zgodilo: sultan turški je stopil v versto kristijanskih vladarjev — sprejel je namreč angležki red hlačnega traka, na glavo je posadil perjanico, ktera je bila sto in sto let stud in gnjusoba njegovim prednikom, in je na vseh Svetnikov dan prisegel kakor prisega pravi kristijan po predpisu tega reda. Lahko si je misliti, kako z glavo majajo Turčini stare korenine, viditi svojega sultana, kako zatajuje Mahomeda in njegovo véro“. — Iz Španjskega se piše 11. dan t. m., da je nadškof v Toledu ukazal po vseh farnih cerkvah svoje škofije javne molitve, da bi jenjala silna suša, ki že dolgo dolgo terpi. — Tudi popotniki na železnicah niso povsod roparjev varni. Ni davnej, kar so roparji ponoči napadli železnocestne vozove med Rimom in Fraskatom in popotnikom vse pobrali, kar so pri sebi imeli. Kako pa je to mogoče? bojo prašali naši bravci. Zviti roparji so namreč nalaš razpostavili tiste ponočne kazala, ki jih imajo čuvaji na postajah, da naznanjajo vodnikom, kadar je treba zavolj kake zapreke vozove ustaviti; in res, ko je vodnik hlapona zagledal to kazalo, je voz ustavil; tolovaji so planili čez popotnike in jih oropali. — V Londonu so našli te dni v neki hiši, ktera že več časa prazna stoji, neko mater s čvetero otrok, ki so vsi nagi na diljah ležali in tako izstradani bili, da jih ni bilo družega kot kost in koža; 5 dni niso ne trohice vžili. Berž so jim jeli streči z vsem, kar se je potrebno zdelo, — pa prepozno je bilo; mati je v malo urah umerla, in tudi otroci so že bolj mertvi kot živi. Mati je ene mesce pred v neki delavnišnici delala; kaj ji je tako pamet zmesalo, da se je s svojimi otroci raji podala v ta samotni kot kakor da bi bila milošnje prosila, nihče ne vé in se morebiti tudi nikoli zvedilo ne bo.

Odgovori na vprašanja v 91. listu.

1. Andrej je bil star 66 let in 8 mescov.

2. Narpred sta nalila posodo s 5 pinti ali bokali, iz te sta napolnila uno s 3 pinti in jo izpraznila v posodo z 8 pinti, tako, da je v tej zdaj še 6 pintov óla bilo. Una dva pinta, ki sta v posodi s 5 pinti ostala, sta zdaj vlila v uno s 3 pinti; uno s 5 pinti sta zopet iz posode z 8 pinti napolnila in odtod uno s 3 pinti dopolnila. Tako je tedaj bilo v posodi s 5 pinti 4 pintov, v uni s 3 pinti 3, in v un iz 8 pinti 1 pint óla, in fanta sta dobro in umno razmerila.

3. V prvi trumi jih je bilo 73.